

Regeringens proposition

2001/02:37

Sveriges antagande av rambeslut om förstärkning av
den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till
olaglig inresa, transitering och vistelse

Prop.
2001/02:37

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 4 oktober 2001

Göran Persson

Maj-Inger Klingvall
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Uttalande av Europeiska rådet	4
4	Rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.....	5
5	Rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse....	6
5.1	Rambeslutets innehåll	6
5.2	Antagande av rambeslutet	10
5.3	Gällande svensk lagstiftning om utlänningars rätt att resa in i och vistas i Sverige	11
5.4	Behovet av lagändring efter antagande av rambeslutet	12
6	Ekonomiska konsekvenser	14

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Uttalande av Europeiska rådet.....	4
4	Rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse	5
5	Rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse....	6
5.1	Rambeslutets innehåll	6
5.2	Antagande av rambeslutet	10
5.3	Gällande svensk lagstiftning om utlänningars rätt att resa in i och vistas i Sverige	11
5.4	Behovet av lagändring efter antagande av rambeslutet.....	12
6	Ekonomiska konsekvenser	14

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Ärendet och dess beredning	5
3	Uttalande av Europeiska rådet.....	5
4	Rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse	6
5	Rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse....	7
5.1	Rambeslutets innehåll	7
5.2	Antagande av rambeslutet	11
5.3	Gällande svensk lagstiftning om utlänningars rätt att resa in i och vistas i Sverige	12
5.4	Behovet av lagändring efter antagande av rambeslutet.....	13
6	Ekonomiska konsekvenser	15

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Ärendet och dess beredning	5
3	Uttalande av Europeiska rådet.....	5
4	Rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.....	6
5	Rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.....	7
5.1	Rambeslutets innehåll	7
5.2	Antagande av rambeslutet	11
5.3	Gällande svensk lagstiftning om utlänningars rätt att resa in i och vistas i Sverige.....	12
5.4	Behovet av lagändring efter antagande av rambeslutet.....	13
6	Ekonomiska konsekvenser	15

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.

Frankrike presenterade i juli 2000 förslag till två rättsakter, ett direktiv och ett rambeslut, i syfte att förstärka kampen mot olaglig invandring och människosmuggling (EGT C 253, 4.9.2000, s. 1 och s. 6). Syftet med rättsakterna är att genom direktivet vidareutveckla Schengenregelverket och definiera de förfaranden som skall vara förbjudna samt att genom rambeslutet fastställa effektiva straffrättsliga och andra sanktioner för att bekämpa människosmuggling. Vid ministerrådets för rättsliga och inrikes frågor möte den 29 maj 2001 nåddes en principöverenskommelse om innehållet i direktivet och rambeslutet. Europaparlamentet har yttrat sig över förslagen.

Utkastet till direktiv innehåller bestämmelser om vilka förfaranden som skall vara förbjudna enligt den nationella lagstiftningen medan utkastet till rambeslut reglerar vilka straffrättsliga och andra påföljder som skall kunna utdömas. Utkasten till respektive rättsakt i senaste svensk version är fogad till denna proposition som *bilagorna 1 och 2*. Av *bilaga 3* framgår utkast till uttalande till rådets protokoll avseende den straffrättsliga påföljdens längd. Utkasten har ännu inte varit föremål för granskning av EU:s juristlingvister. Det kan därför inte uteslutas att vissa språkliga justeringar kommer att göras i texterna. Några ändringar i sak kan dock inte förutses.

Ministerrådet kan förväntas komma att anta rambeslutet före slutet av år 2001. Medlemsstaterna skall senast två år efter rambeslutets antagande ha genomfört de åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla bestämmelserna i rambeslutet. Regeringen avvaktar med förslag till de lagändringar som erfordras på grund av rambeslutet till dess den Anhörigkommittén (UD 2000:03) lämnat sitt betänkande. Kommittén har i tilläggsdirektiv (dir. 2000:81) fått i uppdrag att göra en översyn av bestämmelserna i utlänningslagen (1989:529) om straff för människosmuggling och utreda om möjligheterna till lagföring kan underlättas. Kommittén skall lämna sitt betänkande i denna del senast den 31 juli 2002.

Förslaget har beretts med Migrationsverket, Rikspolisstyrelsen, Riksåklagaren och Utlänningsnämnden.

3 Uttalande av Europeiska rådet

Europeiska rådet höll den 15-16 oktober 1999 ett särskilt möte i Tammerfors om att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Rådet förklarade att unionen måste utarbeta en gemensam politik för asylfrågor och invandring, samtidigt som den måste beakta vikten av en konsekvent kontroll av de yttre gränserna för att stoppa olaglig invandring och bekämpa dem som organiserar denna och därmed sammanhängande brott. Rådet framhöll vidare sin fasta beslutsamhet att hantera den olagliga invandringen vid källan, särskilt genom att bekämpa dem som sysslar med människohandel och ekonomiskt utnyttjande av migranter. Rådet yrkade därför på att lagstiftning skulle antas om stränga påföljder för detta grova brott och uppmanade medlemsstaterna att före

utgången av år 2000 anta lagförslag om detta grundat på förslag från Prop. 2001/02:37 kommissionen.

I juni 2000 inträffade tragedin i den brittiska hamnen Dover då 58 kinesiska medborgare påträffades döda i en container. Dödsfallen hade uppenbarligen ägt rum i samband med ett försök att, med hjälp av smugglare, olagligt invandra till Storbritannien. Vid ett möte med Europeiska rådet i Feira den 19 till 20 juni samma år uppmanades EU:s ordförandeland att vidta åtgärder för att förhindra en upprepning av händelsen. Rådet gjorde därvid följande uttalande (slutsats nr 52):

Europeiska rådet uttrycker sin bestörtning över det tragiska faktum att 58 utländska medborgare påträffats döda vid ankomsten till Förenade konungariket. Europeiska rådet fördömer de brottsliga gärningar som begås av personer som profiterar på sådan människohandel och förpliktigar Europeiska unionen att intensifiera samarbetet för att bekämpa sådan gränsöverskridande brottslighet som har kostat så många människoliv i hela Europa. Europeiska rådet uppmanar det tillträdande franska ordförandeskapet och kommissionen att skyndsamt föra arbetet vidare på detta område med utgångspunkt i slutsatserna från Tammerfors, i första hand i särskilt nära samarbete mellan medlemsstaterna och Europol, för att avslöja och bryta upp kriminella nätverk som bedriver denna människohandel och genom att besluta om hårda påföljder mot dem som medverkar i denna grova och skändliga brottslighet.

4 Rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

Direktivet innehåller bestämmelser om vilka typer av hjälp som skall vara förbjudna och belagda med påföljd enligt den nationella lagstiftningen. Direktivet antas av ministerrådet.

Hjälp till olaglig inresa

Artikel 1 anger vilken typ av hjälp som skall vara förbjuden och belagd med påföljd enligt den nationella lagstiftningen. Enligt *artikel 1.1 punkt a* skall medlemsstaterna anta lämpliga påföljder för var och en som avsiktligt hjälper en utlänning som inte är medborgare i en av Europeiska unionens medlemsstater att resa in i eller passera genom en medlemsstats territorium i strid mot denna stats lagstiftning om utlänningars inresa eller transitering.

Något krav på vinstsyfte finns inte i bestämmelsen, eftersom många medlemsstater anser att det ofta är svårt att bevisa att kriminella nätverk som smugglar människor gör detta i vinstsyfte. För att tillgodose krav från bl.a. Sverige på att det skall finnas en möjlighet att undanta åtgärder utförda av humanitära skäl, infördes en frivillig humanitär klausul i *artikel 1.2*. Denna innebär att varje medlemsstat kan bestämma att artikel 1.1 a inte skall tillämpas på den hjälp som givits i syfte att humanitärt stödja en person. Bestämmelserna utgör en vidareutveckling av Schengenregelverket och får till följd att alla medlemsstater måste rikta sanktioner mot den som hjälper någon att resa in olagligt även om det inte går att bevisa att hjälpen utförts i syfte att tjäna pengar. Samtidigt

finns det en möjlighet att från det sanktionerade området undanta de fall där hjälpen givits av humanitära skäl.

Enligt direktivets *artikel 2* skall anstiftan, medhjälp eller försök till de handlingar som anges i artikel 1 vara förbjudna och enligt direktivets *artikel 3* skall de angivna handlingarna vara belagda med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Hjälp till olaglig vistelse

I direktivets *artikel 1.1 punkt b* regleras hjälp till olaglig vistelse. Denna bestämmelse innehåller ett krav på vinstsyfte. Enligt bestämmelsen skall det vara förbjudet att i vinstsyfte avsiktligt hjälpa eller försöka hjälpa en utlänning som inte är medborgare i en av Europeiska unionens medlemsstater, att uppehålla sig på en medlemsstats territorium i strid mot denna stats lagstiftning om utlänningars vistelse.

Kravet på vinstsyfte innebär att bestämmelsen är likalydande med motsvarande bestämmelse i Schengenkonventionens artikel 27.1 och att humanitära åtgärder automatiskt undantas, eftersom endast de handlingar omfattas som utförs i syfte att tjäna pengar. Enligt direktivets *artikel 2* skall medhjälp, anstiftan eller försök vara förbjudet även för hjälp till olaglig vistelse samt skall också enligt direktivets *artikel 3*, de angivna handlingarna vara belagda med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

5 Rådets rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

5.1 Rambeslutets innehåll

Rambeslutet syftar till att skapa gemensamma minimiregler i medlemsstaterna när det gäller de straffrättsliga påföljder och andra former av åtgärder som skall kunna vidtas vid överträdelser av det regelverk som finns angivet i rådets direktiv om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (nedan direktivet).

Påföljder

Artikel 1 innehåller bestämmelser om påföljder som skall kunna riktas mot fysiska personer.

Enligt *punkten 1* skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att de handlingar som definieras i artiklarna 1 och 2 i direktivet är belagda med straffrättsliga påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande och som kan medföra utlämning.

Punkten 2, som inte är obligatorisk, innebär att medlemsstaterna kan förena de påföljder som anges i punkten 1 med förverkande av de

transportmedel som använts för att begå brottet, förbud mot att direkt eller genom mellanhand utöva den yrkesverksamhet under vilket brottet begicks samt utvisning.

Punkterna 3 och 4 innehåller bestämmelser som innebär att lagstiftningen skall innehålla bestämmelser om en minsta gemensam maximipåföljd för handlingar som sker i vinstsyfte och begås under vissa försvårande omständigheter. Enligt huvudregeln i *punkten 3* skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att sådana handlingar som definieras i artikel 1.1 a och, i den mån den är relevant, artikel 2 a i direktivet är belagda med frihetsstraff med en högsta gräns som inte får understiga åtta år. Detta maximistraff skall avse gärningar som har begåtts i vinstsyfte och antingen utgjort ett led i en kriminell organisations verksamhet eller varit förenat med livsfara för de personer som utsatts för brottet. Definitionen av kriminell organisation framgår av rådets gemensamma åtgärd av den 21 december 1998 (EGT L 351, 29.12.1998 s. 1).

Punkten 4 innehåller en undantagsregel som innebär att, om det är nödvändigt för att bevara enhetligheten i det nationella straffrättsliga systemet, skall de gärningar som anges i punkten 3 beläggas med frihetsstraff där den högsta straffsatsen inte får understiga sex år, under förutsättning att det är ett av de strängaste straffen för brott som är lika allvarliga.

Vid ministerrådet för rättsliga och inrikes frågor den 29 maj 2001, då principöverenskommelsen träffades, enades också ministerrådet om det uttalande som framgår av *bilaga 3* och som innebär att de medlemsstater som så önskar kan förbinda sig att införa en minsta maximipåföljd på tio års fängelse. Därutöver enades ministrarna om att frågan om tillnärmning av påföljder kräver en mer generell diskussion för att man skall kunna komma fram till hur slutsats nr 48 från Europeiska rådet i Tammerfors bäst kan genomföras. I enlighet med uttalandet inleddes denna diskussion under det svenska ordförandeskapet.

Ansvar och påföljder för juridiska personer

Artiklarna 2 och 3 innehåller bestämmelser om ansvar och påföljder för juridiska personer. Artiklarna överensstämmer i tillämpliga delar med artiklarna 3 och 4 i rådets akt av den 19 juni 1997, nämligen andra protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 221, 19.7.1997, s. 11).

Artikel 2 punkt 1 anger att varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet när de begås för den juridiska personens räkning av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av ett organ underställt den juridiska personen och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation. Den ledande ställningen skall vara grundad på befogenhet att företräda den juridiska personen, befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

Artikel 2 punkt 2 föreskriver att, förutom i de fall som avses redan i punkten 1, skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll, som skall utföras av en sådan person som avses i punkten 1, har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att utföra sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet till förmån för den juridiska personen.

Artikel 2 punkt 3 anger att den juridiska personens ansvar för sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet inte får utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till brott enligt punkt 1.

Artikel 3 punkt 1 föreskriver att varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 2.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, såsom a) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd, b) tillfälligt eller permanent näringsförbud, c) rättslig övervakning, eller d) rättsligt beslut om avveckling av verksamheten.

Artikel 3 punkt 2 anger att varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som har befunnits ansvarig i enlighet med artikel 2.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Domsrätt

I *artikel 4* anges i vilka fall medlemsstaterna måste ha behörighet att döma över de handlingar som skall kunna leda till påföljder.

I *punkten 1* anges att medlemsstaterna skall ha domsrätt i de fall handlingarna har begåtts a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium, b) av en av dess medborgare eller c) till förmån för en juridisk person som är etablerad på denna medlemsstats territorium.

Punkten 2 innehåller en bestämmelse som innebär att medlemsstaterna, om inte annat följer av bestämmelsen om utlämning och åtal i artikel 4 a, kan besluta att inte tillämpa eller att endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsreglerna i punkterna 1 b och c.

Enligt *punkten 3* skall medlemsstaterna skriftligen meddela rådets generalsekretariat om de beslutar att tillämpa punkten 2.

Utlämning och åtal

Artikel 4 a innehåller bestämmelser som reglerar under vilka förutsättningar en medlemsstat måste kunna antingen utlämna en person till en annan medlemsstat eller själv lagföra en person som begått någon av de handlingar som anges i direktivet.

Punkten 1 a föreskriver att varje medlemsstat som inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin

behörighet (domsrätt) beträffande de handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet.

Enligt *punkten 1 b* skall varje medlemsstat, när en av dess medborgare anklagas för att i en annan medlemsstat ha utfört en sådan handling som definieras enligt direktivet, och den inte utlämnar personen till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes medborgarskap, hänskjuta fallet till sina egna behöriga myndigheter för väckande av åtal, om så är lämpligt.

Enligt *punkten 3* skall ”medborgare” tolkas i enlighet med en eventuell förklaring denna stat gjort enligt den europeiska utlämningskonventionen, i tillämpliga fall ändrad genom de förklaringar som avgivits i samband med statens anslutning till 1996 års EU-konvention om utlämning (EGT C 313/11, 23.10.1996, s. 13).

Internationell flyktingrätt

Artikel 5 anger att rambeslutet inte skall påverka det skydd som flyktingar och asylsökande är berättigade till enligt internationell rätt. I artikeln hänvisas särskilt till artiklarna 31 och 33 i 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning (Flyktingkonventionen).

Överföring av information mellan medlemsstaterna

Artikel 6 innehåller de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som i dag återfinns i artikel 27 punkterna 2 och 3 i Schengenkonventionen. Enligt *artikel 8* i rambeslutet kommer artikel 27 punkterna 2 och 3 i Schengenkonventionen att upphävas då rambeslutet träder i kraft mellan medlemsstaterna. Anledningen till detta är att artiklarna 1 och 2 i direktivet innebär en utvidgning av medlemsstaternas åtaganden jämfört med artikel 27.1 i Schengenkonventionen och därmed måste punkterna 2 och 3 i samma artikel utvidgas i motsvarande mån.

Artikel 6 punkt 1 föreskriver således att om en medlemsstat underrättas om sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet och som strider mot en annan medlemsstats lagstiftning om inresa och vistelse för utlänningar, skall den informera denna medlemsstat. *Punkt 2* innebär att om en medlemsstat vill att en annan medlemsstat skall väcka åtal för en överträdelse av den nationella lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, skall en officiell rapport eller ett intyg från behörig myndighet ange vilka bestämmelser i lagstiftningen som har överträtts. Gärningen som avses skall kunna leda till påföljd i enlighet med artiklarna 1 och 2 i direktivet.

Genomförande

Artikel 7 reglerar när medlemsstaterna senast skall ha genomfört rambeslutet i den nationella lagstiftningen och inom vilka tidsfrister de till unionens institutioner skall ha överlämnat texterna till de bestämmelser som omsätter skyldigheterna i rambeslutet till nationell lagstiftning. *Punkt 1* anger att medlemsstaterna skall ha vidtagit

5.2 Antagande av rambeslutet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner utkastet till rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.

Skälen för regeringens förslag: Under det senaste årtiondet har det blivit allt vanligare att utlänningar tar sig till EU:s medlemsstater genom att betala stora summor till människosmugglare för att sedan söka asyl. Om de inte beviljas uppehållstillstånd, måste de återvända till vanligtvis mycket svårare förhållanden än de lämnat. Ofta har de tvingats sälja allt de ägde för att kunna betala smugglaren. Det är således fråga om ett hänsynslöst utnyttjande av människor i ett utsatt läge.

Förra årets tragedi i Dover då 58 kinesiska medborgare omkom i samband med att de försökte ta sig in i Storbritannien med hjälp av människosmugglare är bara ett, om än extremt, exempel på med vilken hänsynslöshet denna verksamhet bedrivs. Ett liknande fall avslöjades i september 2001 i Göteborg då ett antal personer påträffades instängda i en lastbil. Ingen förolyckades vid detta tillfälle.

Människosmugglingen har i allt högre grad kommit att bedrivas av brottsyndikat med förgreningar i många länder. Denna utveckling har inte minst varit aktuell då smugglingsvägarna genom Balkan använts. Här har också människosmugglingen kommit att förknippas med annan grov brottslighet som exempelvis människohandel. Det senare brottet innebär att människor, främst kvinnor och barn, exploateras exempelvis i prostitution.

Människosmuggling medför att invandringsregleringen sätts ur spel och att enskilda människors liv, hälsa och egendom äventyras. Sådana handlingar äventyrar också den folkliga uppställningen bakom asylrätten. De senaste årens utveckling har visat att hänsynslösheten från smugglarnas sida ökat samtidigt som vinsterna av verksamheten blivit allt större. Mot denna bakgrund fann Europeiska rådet vid sitt möte i Feira i juni 2000 att medlemsstaterna gemensamt måste bekämpa denna grova brottslighet. Detta innebär för svensk del att vi följer den allmänna rättsutvecklingen i Europa.

I propositionen Svensk migrationspolitik i globalt perspektiv (prop. 1996/97:25) framhöll regeringen vikten av att inte straffbelägga åtgärder som är ett led i en ideell verksamhet för att hjälpa en utlänning att komma till Sverige för att söka asyl. I utkastet till direktiv fastställs detta i artikel 1.2 genom att humanitära handlingar får undantas från det förbjudna området. Detta innebär således att vi även i fortsättningen har frihet att bibehålla ett straffritt område för humanitära handlingar.

Riksdagen (bet. 1998/99:SfU5 rskr. 1998/99:162) har på förslag av socialförsäkringsutskottet begärt att regeringen utreder bestämmelserna om människosmuggling. Mot denna bakgrund gav regeringen tilläggsdirektiv till Anhörigkommittén att göra en översyn av utlänningslagens bestämmelser om straff för människosmuggling och

utreda om möjligheterna till lagföring kan underlättas. Socialförsäkringsutskottet har framhållit att enligt gällande lag skall människosmugglingen ha skett i vinstsyfte för att straffansvar skall kunna utkrävas. Ett sådant rekvisit kan enligt utskottet medföra svårigheter i bevishänseende, eftersom den som misstänks för brott kan hävda att han eller hon visserligen fått betalt av dem som transporterats, men att betalningen utgör kostnader för transporten. Denna fråga ligger inom ramen för tilläggsdirektivet.

Behovet av ett humanitärt undantag understryks av att FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) framfört att det måste säkerställas att bestämmelserna inte äventyrar skyddet av flyktingar samt att åtgärder som vidtas av humanitära skäl blir undantagna från bestämmelsernas tillämpningsområde. Med den humanitära klausulen och hänvisningen till Flyktingkonventionen i rambeslutets artikel 5 är flyktingkommissariens krav tillgodosedda.

Regeringen anser att Sverige bör verka för att rambeslutet antas. Eftersom ett rambeslut enligt artikel 34.2 b i Fördraget om Europeiska unionen är bindande för medlemsstaterna och då det nu aktuella rambeslutet innehåller bestämmelser som föranleder ändring av lag, krävs riksdagens godkännande innan Sverige röstar för ett antagande av rambeslutet i ministerrådet.

5.3 Gällande svensk lagstiftning om utlänningars rätt att resa in i och vistas i Sverige

Hjälp till olaglig inresa

Sedan 1937 års utlänningslag trädde i kraft har det varit straffbart att hjälpa en utlänning att resa in olagligt i Sverige. De nuvarande straffbestämmelserna för hjälp till olaglig inresa finns i 10 kap. 2 a § utlänningslagen (UtlL). Fängelse i högst sex månader eller, när omständigheterna är mildrande, böter kan den dömas till som hjälper en utlänning att komma in i Sverige i strid med bestämmelserna i utlänningslagstiftningen. Är brottet grovt kan fängelse i högst två år dömas ut. Vid bedömning av om brottet är grovt skall domstolen särskilt särskilt beakta om gärningen utförts mot ersättning, avsett ett stort antal personer eller utförts under hänsynslösa former. Även försök och förberedelse till brottet är straffbart.

I och med Sveriges inträde som operativ deltagare i Schengensamarbetet har bestämmelsen i 10 kap. 2 a § UtlL utvidgats till att även avse hjälp till olaglig inresa i övriga Schengenstater. Förändringen framgår av 10 kap. 3 a § UtlL. Förutsättningen är i det fallet, till skillnad mot om gärningen avser inresa i Sverige, att det finns ett vinstsyfte.

Människosmuggling

År 1984 infördes en bestämmelse om straff för den som i vinstsyfte organiserar resor till Sverige för utlänningar som saknar behövliga

tillstånd för inresa. Ursprungligen var påföljden ett års fängelse. Genom 1989 års utlänningslag skärptes straffmaximum till fängelse i högst två år.

Bestämmelsen återfinns i 10 kap. 5 § UtlL. Enligt bestämmelsen kan den som i vinstsyfte planlägger eller organiserar verksamhet som är inriktad på att främja att utlänningar reser till Sverige utan pass eller de tillstånd som krävs för inresa till Sverige, dömas till fängelse i högst fyra år eller, om brottet är mindre allvarligt, till böter eller fängelse i högst sex månader. Den nuvarande straffnivån infördes den 1 januari 1997. Genom en ändring som trädde i kraft den 1 januari 1994 gjordes även vissa former av medhjälp till sådana brott straffbara.

Hjälp till olaglig vistelse

Enligt 10 kap. 3 § UtlL kan den som i vinstsyfte försöker förhindra verkställighet av ett avvisningsbeslut eller utvisningsbeslut dömas till fängelse i högst ett år.

I och med Sveriges inträde som operativ deltagare i Schengensamarbetet har bestämmelsen i 10 kap. 3 § UtlL utvidgats till att även avse gärning som berör övriga Schengenstater. Förändringen framgår av 10 kap. 3 a § UtlL.

Övriga åtgärder

Enligt 10 kap. 6 § UtlL kan transportmedel som använts för att begå brott mot 10 kap. 2 a och 5 §§ UtlL förverkas. Enligt 4 kap. 7 § UtlL kan en utlänning utvisas ur Sverige om han eller hon döms för brott som kan leda till fängelse.

5.4 Behovet av lagändring efter antagande av rambeslutet

Regeringens bedömning: Bestämmelsen om en minsta gemensam maximipåföljd för människosmuggling ställer krav på att straffskalorna i utlänningslagen skärps.

Skälen för regeringens bedömning

Påföljder

I utlänningslagen finns flera straffbestämmelser som tar sikte på de handlingar som enligt rambeslutet skall beläggas med straff. Det längsta

straff som därvid kan komma i fråga är fängelse i fyra år. Det gäller den som i vinstsyfte planlägger eller organiserar verksamhet som är inriktad på att främja att utläningar reser till Sverige. Rambeslutets bestämmelse om en minsta gemensam maximipåföljd för människosmuggling innebär därför att straffskalorna i utlänningslagen måste skäpas. En slutlig analys av hur straffbestämmelserna skall utformas bör dock anstå till dess att Anhörigkommittén har lämnat sina förslag och dessa har blivit föremål för remissbehandling.

Ansvar och påföljder för juridiska personer

Rambeslutets bestämmelser om ansvar och påföljder för *juridiska personer* i artiklarna 2 och 3 innebär att påföljder i form av bötesstraff eller administrativa avgifter under vissa förutsättningar skall kunna åläggas juridiska personer när brott har begåtts till deras förmån. Något krav på att införa straffrättsligt ansvar för juridiska personer föreligger inte. Reglerna om företagsbot i 36 kap. 7–10 §§ brottsbalken motsvarar de krav som ställs i rambeslutet. Motsvarande bestämmelser om ansvar och påföljder för juridiska personer finns också i redan antagna rambeslut inom ramen för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor, bl.a. i EU:s rambeslut om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron (EGT L 140, 14.6.2000, s.1). I samband med att riksdagen godkände det rambeslutet gjordes den bedömningen att reglerna om företagsbot motsvarar de krav som ställs i rambeslutet (prop. 1999/2000:85, bet. 1999/2000:JuU20, rskr. 1999/2000:217).

Domsrätt samt utlämning och åtal

Tillämpligheten av svensk lag regleras i huvudsak i 2 kap. brottsbalken. Bestämmelser om utlämning finns i lagen (1957:668) om utlämning för brott och i lagen (1959:254) om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge.

Svensk domsrätt bedöms föreligga i samtliga de fall där medlemsstaterna enligt rambeslutet ovillkorligen skall kunna utöva domsrätt. Det gäller även i de fall brottet har begåtts av en svensk medborgare i en annan medlemsstat. Sverige har ratificerat 1996 års EU-konvention om utlämning, som bl.a. innehåller bestämmelser som innebär att svenska medborgare under vissa förutsättningar skall kunna utlämnas till en annan medlemsstat. De lagändringar som krävs enligt konventionen har trätt i kraft den 1 oktober 2001 (prop. 2000/01:83, bet. 2000/01:JuU26, rskr. 2000/01:281). Bestämmelserna i rambeslutet torde därför inte kräva någon ändring av svensk lag.

Överföring av information mellan medlemsstaterna

Bestämmelserna i rambeslutet kräver ingen lagändring. Innehållet i bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med det förfaringsätt som redan tillämpas i förhållande till övriga Schengenstater.

6 Ekonomiska konsekvenser

Prop. 2001/02:37

Regeringen gör bedömningen att antagandet av rambeslutet inte föranleder några ökade kostnader för staten.

**RÅDETS DIREKTIV 2000/.../EG
av den**

om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering
och vistelse

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 61 a och 63.3 b i detta,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) (...)

(2) Ett av Europeiska unionens mål är att ett område med frihet, säkerhet
och rättvisa gradvis skall upprättas, vilket bl.a. innebär att olaglig
invandring måste bekämpas.

(3) Åtgärder bör därför vidtas för att bekämpa hjälp till olaglig
invandring, inte bara om den har samband med det olagliga passerandet
av gränsen i strikt mening utan även om hjälpen ges i avsikt att stödja
nätverk som utnyttjar människor.

¹ EGT C 253, 4.9.2000, s. 1.

(4) Det är därför av avgörande betydelse att det görs en tillnärmning av de befintliga rättsliga bestämmelserna, särskilt å ena sidan den exakta definitionen av överträdelsen i fråga och undantagen, vilket är ämnet för detta direktiv, och å andra sidan minimibestämmelser för påföljderna, ansvar för juridiska personer och behörighet, vilket är ämnet för rådets rambeslut .../.../RIF om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse².

(5) Detta direktiv syftar till att definiera hjälp till olaglig invandring och följaktligen göra genomförandet av rambeslut .../.../RIF om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse mer verkningsfullt, för att kunna förebygga denna typ av brott.

(6) Detta direktiv kompletterar andra instrument som antagits för att bekämpa olaglig invandring, olaglig anställning, människohandel och sexuellt utnyttjande av barn.

(7) Detta direktiv utgör en vidareutveckling av Schengenregelverket i enlighet med artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³.

(8) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, meddelade Förenade kungariket, i brev av den 30 oktober 2000, sin önskan att delta i beslutet om och tillämpningen av detta direktiv.

² En hänvisning till EGT avseende rambeslutet måste införas.

³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(9) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i beslutet om detta instrument, som därför inte skall vara bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta instrument bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om detta instrument besluta huruvida det skall omsätta instrumentet i sin nationella lagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmän överträdelse

1. Varje medlemsstat skall anta lämpliga påföljder för

a) var och en som avsiktligt hjälper en person som inte är medborgare i en medlemsstat att resa in i eller passera genom en medlemsstats territorium i strid mot denna stats lagstiftning om utlänningars inresa eller transitering,

b) var och en som i vinstsyfte avsiktligt hjälper en person som inte är medborgare i en medlemsstat att vistas på en medlemsstats territorium i strid mot denna stats lagstiftning om utlänningars vistelse.

2. Varje medlemsstat får besluta att inte införa påföljder för sådant handlande som avses i punkt 1 a genom att tillämpa sin nationella lagstiftning och praxis om syftet med handlandet är att ge humanitärt stöd till personen i fråga.

Artikel 2

Deltagande, anstiftan

Prop. 2001/02:37
Bilaga 1

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de påföljder som avses i artikel 1 även tillämpas på var och en som

- a) är anstiftare till, eller
- b) är medbrottsling, eller
- c) försöker begå någon av de handlingar som avses i artikel 1.1 a eller 1.1 b.

Artikel 3

Påföljder

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de handlingar som avses i artiklarna 1 och 2 omfattas av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Artikel 4

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före [...].⁴ De skall genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

⁴ Det datum som skall införas bör vara två år efter det att instrumentet har antagits.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell som visar hur bestämmelserna i detta direktiv motsvarar de antagna nationella bestämmelserna. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 5

Upphävande

Bestämmelsen i artikel 27.1 i Schengenkonventionen skall upphävas från och med den [...]⁵. När en medlemsstat genomför detta direktiv i enlighet med artikel 4.1 före detta datum, skall nämnda bestämmelse upphöra att gälla för denna medlemsstat från och med datumet för genomförandet.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv skall tillämpas från och med den dag då det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

⁵ Det datum som skall införas bör vara detsamma som i artikel 4.1.

Artikel 7
Adressater

Prop. 2001/02:37
Bilaga 1

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i

På rådets vägnar
Ordförande

om förstärkning av den straffrättsliga ramen för
bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna
29, 31 e och 34.2 b i detta,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ⁶,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Ett av Europeiska unionens mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

(2) Inom denna ram bör åtgärder vidtas för att bekämpa hjälp till olaglig invandring, inte bara om den har samband med det olagliga passerandet av gränsen i strikt mening utan även om hjälpen ges i avsikt att stödja nätverk som utnyttjar människor.

⁶ EGT C 253, 4.9.2000, s. 6.

(3) Det är därför av avgörande betydelse att det görs en tillnärmning av de befintliga rättsliga bestämmelserna, särskilt å ena sidan den exakta definitionen av överträdelsen i fråga och undantagen, vilket är ämnet för direktiv 2000/.../EG om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse och å andra sidan minimibestämmelser för påföljderna, ansvar för juridiska personer och behörighet, vilket är ämnet för detta rambeslut⁷.

(4) Det är även av avgörande betydelse att de möjliga åtgärderna inte begränsas till endast fysiska personer utan att åtgärder föreskrivs i fråga om juridiska personers ansvar.

(5) Detta direktiv kompletterar andra instrument som antagits för att bekämpa olaglig invandring, olaglig anställning, människohandel och sexuellt utnyttjande av barn.

(6) Detta rambeslut utgör en vidareutveckling av Schengenregelverket i enlighet med artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁸.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de handlingar som definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG är belagda med straffrättsliga påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande och kan medföra utlämning.

⁷ En hänvisning till EGT avseende direktivet måste införas.

⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

2. I tillämpliga fall kan de påföljder som avses i punkt 1 åtföljas av följande åtgärder: Prop. 2001/02:37
Bilaga 2

- Förverkande av de transportmedel som har använts för att begå brottet.
- Förbud mot att direkt eller genom mellanhand utöva den yrkesverksamhet under vilken brottet begicks.
- Återsändande.

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att sådana handlingar som definieras i artikel 1.1 a och, i den mån det är relevant, i artikel 2 a, i direktiv 2000/.../EG är belagda med frihetsstraff, med en högsta gräns som inte får understiga [åtta år], om gärningarna har begåtts i vinstsyfte och under någon av följande omständigheter:

- Brottet har begåtts som ett led i kriminella organisationers verksamhet enligt rådets gemensamma åtgärd av den 21 december 1998, beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i fördraget⁹.
- Brottet har varit förenat med livsfara för de personer som utsätts för brottet.

4. Om det är nödvändigt för att bevara enhetligheten i det nationella straffrättsliga systemet, skall de gärningar som anges i punkt 3 beläggas med frihetsstraff där den högsta straffsatsen inte får understiga sex år, förutsatt att det är ett av de strängaste straffen för brott som är lika allvarliga.

⁹ EGT L351, 29.12.1998, s. 1.

Artikel 2

Juridiska personers ansvar

Prop. 2001/02:37
Bilaga 2

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG, när dessa begås för den juridiska personens räkning av en person som har agerat på egen hand eller som en del av ett organ underställt den juridiska personen och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på

- befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
- befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- befogenhet att utöva kontroll över den juridiska personen.

2. Förutom i de fall som redan har angivits i punkt 1, skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar, när brister i den övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt att utföra sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG, när dessa begås för den juridiska personens räkning av en person som är underställd denna.

3. Den juridiska personens ansvar för sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG får inte utesluta lagföring av de fysiska personer som är (...) gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till ett brott enligt punkt 1.

Artikel 3

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 2.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, som

- a) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,

- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om avveckling av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som har befunnits ansvarig i enlighet med artikel 2.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 4 **Behörighet**

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin behörighet rörande sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG och som begås

- a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium, eller
- b) av en av dess medborgare, eller
- c) till förmån för en juridisk person som är etablerad på denna medlemsstats territorium.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 4a, kan en medlemsstat besluta att inte tillämpa eller att endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsregeln i

- punkt 1 b.
- punkt 1 c.

3. Varje medlemsstat skall skriftligen underrätta rådets generalsekreterare om sitt beslut att tillämpa punkt 2, om så är lämpligt med angivande av de särskilda omständigheter eller förhållanden då beslutet skall gälla.

Artikel 4a

Utlämning och åtal

Prop. 2001/02:37
Bilaga 2

1. a) Varje medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin behörighet rörande sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/.../EG, när dessa begås av en av dess egna medborgare utanför dess territorium.

b) Varje medlemsstat skall, när en av dess medborgare anklagas för att i en annan medlemsstat ha utfört en sådan handling som definieras i direktiv 2000/.../EG och den inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes medborgarskap, hänskjuta fallet till sina egna behöriga myndigheter för väckande av åtal, om så är lämpligt. För att möjliggöra åtal, skall de akter, den information och de bevisföremål som rör brottet överlämnas enligt förfarandena i artikel 6.2 i den europeiska utlämningskonventionen. Den ansökande medlemsstaten skall informeras om det åtal som väckts och om resultatet av detta.

2. I denna artikel skall "medborgare" i en medlemsstat tolkas i enlighet med en eventuell förklaring som denna stat avgett enligt artikel 6.1 b och c i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, i tillämpliga fall ändrad genom de förklaringar som avgetts beträffande den konvention som upprättats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater¹⁰.

Artikel 5

Internationell flyktingrätt

Detta rambeslut skall vara tillämpligt utan åsidosättande av det skydd som ges flyktingar och asylsökande enligt den internationella flyktingrätten eller andra internationella instrument för de mänskliga rättigheterna, särskilt medlemsstaternas internationella åtaganden enligt artiklarna 31 och 33 i 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom 1957 års New York-protokoll.

¹⁰ EGT C 313, 23.10.1996, s. 12.

Artikel 6

Överföring av information mellan medlemsstaterna

Prop. 2001/02:37
Bilaga 2

1. Om en medlemsstat underrättas om sådana handlingar som skall leda till påföljder enligt artiklarna 1 och 2 i direktivet om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse och som strider mot en annan medlemsstats lagstiftning om inresa och vistelse för utlänningar, skall den informera denna medlemsstat.

2. Varje medlemsstat som, på grund av en överträdelse av den nationella lagstiftningen om utlänningars inresa och vistelse, hemställer om att en annan medlemsstat skall väcka åtal mot sådana handlingar som skall leda till påföljd i enlighet med artiklarna 1 och 2 i direktivet om definiering av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse, måste genom en officiell rapport eller ett intyg från de behöriga myndigheterna ange vilka bestämmelser i lagstiftningen som har överträtts.

Artikel 7

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före [...].¹¹

2. Medlemsstaterna skall samma datum till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser som omsätter skyldigheterna enligt detta rambeslut i nationell lagstiftning. Rådet skall på grundval av dessa uppgifter och en skriftlig rapport från kommissionen senast [...]¹² bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt detta rambeslut.

¹¹ Det datum som skall införas bör vara två år efter det att instrumentet har antagits.

¹² Det datum som skall införas bör vara sex månader efter det datum som anges i punkt 1.

Artikel 8
Upphävande

Prop. 2001/02:37
Bilaga 2

Bestämmelserna i artikel 27.2 och 27.3 i Schengenkonventionen skall upphävas från och med den [...] ¹³. När en medlemsstat före detta datum genomför detta direktiv i enlighet med artikel 7.1, skall nämnda bestämmelse upphöra att gälla för denna medlemsstat från och med datumet för genomförandet.

Artikel 9
Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Utfärdat i

På rådets vägnar
Ordförande

¹³ Det datum som skall införas bör vara detsamma som i artikel 7.1.

Utkast till uttalanden till rådets protokoll vid antagandet av utkastet till direktiv och rambeslut

A. "Rådet har godkänt texterna i rådets direktiv respektive rambeslut om den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa och olaglig vistelse för utlänningar.

Människosmuggling tar sig i dag allvarliga uttryck i form av nätverk för olaglig invandring, vilka vilseleder dem som anlitar dessa nätverk och försätter dem i mycket farliga situationer, vilket åskådliggjordes på ett dramatiskt sätt genom dödsfallen i Dover i juni 2000. Dessa nätverk är numera oupplösligt kopplade till den organiserade brottsligheten.

Med tanke på att medlemsstaterna alltid har möjlighet att ådöma strängare straff än vad som specificeras i de antagna texterna, och i medvetande om att ledarna för nätverk för olaglig invandring är brottslingar, som tillfogar andra människor allvarlig skada, förbinder [de undertecknade medlemsstaterna] sig att genomföra åtgärder i sin nationella lagstiftning och för sådana handlingar som åsyftas i artikel 1.3 i rambeslutet fastställa ett maximistraff på tio års fängelse."

B. "Rådet är enigt om hur viktigt det är att vidta kraftiga och omedelbara åtgärder mot att utlänningar får hjälp till olaglig inresa, rörlighet och vistelse och har därför beslutat om straffnivån för denna typ av överträdelse i föreliggande rambeslut. Rådet erkänner att frågan om tillnärmning av påföljderna generellt behöver diskuteras mer ingående, för att man skall komma fram till hur slutsats nr 48 från Europeiska rådet i Tammerfors om denna fråga bäst kan genomföras, och uppmanar de berörda organen inom rådet att under det svenska ordförandeskapet påbörja ingående diskussioner om denna fråga."

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 oktober 2001

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Thalén, Winberg, Ulvskog, Lindh, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: statsrådet Klingvall

Regeringen beslutar proposition 2001/02:37 Sveriges antagande av rambeslut om förstärkning av den straffrättsliga ramen för bekämpande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.